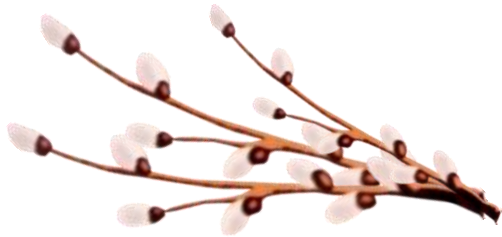

Весна запрошує до читання

Андрій Кокотюха «Врятувати Березень»

«... Березень узяв у Лютого посох, стукнув у землю, махнув руками – і повернулася, відновилася, запанувала довкола справжня весна...»

«Врятувати Березень»

Події роману відбуваються у лютому-березні 2022 р. на окупованій території. Автор зумів донести до читача надзвичайну складність ситуації, в якій опинилася звичайна родина, що мешкає на околиці Києва. Головний герой відчайдушно намагається врятувати свою родину від російської окупації, ризикуючи своїм життям та життям близьких. Цей березень стане найважчим у їхньому житті. Ця історія про вибір, рішучість і дорослішання під впливом страшних обставин, про те, як змінюється людина, коли в її дім приходить ворог. Роман не тільки захоплює своїм сюжетом, але й допомагає краще зрозуміти людський дух та взаємодію у найскладніших ситуаціях.

*«Незабаром приплив березень і
перетворив місто на море.
Танули снігові кучугури, льодяні
статуї і баби зліплені з трьох
куль. Крапало з дахів, носів, неба.
Вода лилася зверху, бризкала з-під
землі, і з нею неможливо було
впоратися...»*

Говоруха Ірина **«Велетень з блакитними очима»**

На перший погляд, це звичайна історія про звичайну сім'ю, допоки донька не вирішує поїхати у відпустку до Туреччини, де все відбувалося наче у казці. Ця поїздка перевертає життя родини догори дригом... Серед війни цей роман, як ковток свіжого повітря. Це дійсно захоплива та романтична розповідь, яка відволікає від сірого сьогодення.

«Роман “Велетень з блакитними очима” мав вийти напередодні літніх відпусток, але нахабно втрутилася війна. Відразу стало не до моря... Головне стало вижити, вистояти, не з'їхати з глузду. З часом випробування лише помножувалися. Примарні весна та літо. Тяжкі бої, ще тяжчі втрати. Море стало ілюзорним, ніби паперовим, валізи не відпускними, швидше буденними, а мандрівки лише книжковими... Але «Велетень» все ж таки відбувся, бо історія в ньому тепла, в деякій мірі – виняткова».

Ірина Говоруха

Кур'ята Ніна «Дзвінка»

«Коли приходила весна, хата залишалася білою тільки зсередини. Навесні з-під снігу вже виглядав барвінок, потім розквітали проліски і фіалки, тоді прокльовувалися стрілочки нарцисів і тюльпанів, а у травні наставала пора конвалій і півоній, розпускався бузок...»

Художній роман журналістки і письменниці про те як спотворювалися питання української мови та ідентичності. Як це – народитися україною в СРСР, відчувати на собі спочатку радянську пропаганду і мовну дискримінацію, а потім – упередженість земляків з інших регіонів. Дзвінка має внутрішній український стержень, який у ній виростили бабуса і мама. Дівчина зазнає суттєвих змін, як і Україна під тиском складних історичних обставин. Часові рамки роману – від пізнього Брежньова і до початку повномасштабного – вторгнення. Це історія дорослішання цілої країни, яка після сотень років оніміння приходить до тями.

Талан Світлана «Її вишиване життя»

«... яке чисте небо. Воно буває лише навесні, коли все живе пробуджується, радіє весні, яка асоціюється з приходом чогось нового, світлого і прекрасного»

Роман-біографія про видатну українку – **Пелагею Бартош-Литвинову**, етнографиню і фольклористку, яка через усе життя пронесла любов до України і всього українського у час, коли забороняли українську мову. Не маючи великих статків, владних покровителів, дворянського статусу, вона відкриє школу, самостійно створить для неї підручники, опублікує кілька альбомів народних візерунків, стане членом-кореспондентом Паризького антропологічного товариства, збереже для наступних поколінь пам'ять про народні вірування, пісні, ремесла, традиції...

Тамара Горіха Зерня (Тамара Дуда) «Доця»

*«Весняний Донецьк завис у повітрі, як мильна
бульбашка в епіцентрі смерчу...»*

*«Війна – це закритий
чоловічий клуб, тільки
жінкам чомусь
рикошетом прилітає».*

Роман відзначений премією «Книга року ВВС-2019».

У 2022 р. присуджено Шевченківську премію.

У романі зображено один із найскладніших періодів війни на Донбасі, а саме – її початок. Час, коли української армії майже не існувало, коли вся оборона трималася на запалі добровольців і волонтерів, коли українське суспільство ще не до кінця усвідомлювало, що відбувається навколо взагалі. Доця – мешканка Донецька, волонтерка, одна з тих, хто своїми руками будував українську армію у 2014 році, одна з тих, хто втратив усе, але не втратив надію та віру.

Роман «Доця» дарує надію, яка так зараз необхідна. Ця книга назавжди змінила того, хто її написав, і змінить кожного, хто її прочитає.

Павло Паштет Белянський «Я працюю на цвинтарі»

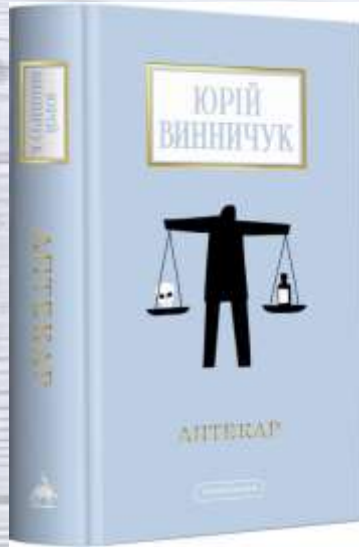
«Весна. Хочеться дихати і їсти вітаміни. Хочеться завжди, але лише навесні розумієш, як давно ти цього не робив... Весна завжди безглузда і безстрашна, лізе скрізь без дозволу, не боїться смерті. Навесні не заведено дивитися під ноги. Навесні хочеться дивитися в небо та дихати»

«Я працюю на цвинтарі» – збірка історій про життя і смерть очима людей, що зіштовхуються з цими питаннями щодня адже вони є працівниками ритуальних послуг. Коли смерть – це твоя щоденна рутина, починаєш бачити її, ставитись до неї і говорити про неї інакше. В цій збірці читачі знайдуть багато емоційних історій, що розповідають про велику любов і не менш велику дріб'язковість, про образи і не висказані слова. «Я працюю на цвинтарі» – книга, читаючи яку, хочеться ЖИТИ.

Винничук Юрій «Аптекарь»

«У непрозорій п'їтьмі ночі розчиняється все: тривоги і почуття, крик і самотність, розпач і біль – вона по вінця наповнена каламуттю і прохолодою, що осідає на дно, аж допоки невидимі руки крізь марлю процідять ніч, і очищений ранок опадє білим туманом на місто...»

Події роману відбуваються у 1646–1648 роках. Батьки відправляють сина на навчання до Венеції. Там він здобуває лікарську освіту, а гарну практику отримує, коли разом із колегою як санітар бере участь у морських боях. Актуальними й драматичними є роздуми кількох героїв про те, якими стали для їхньої душі наслідки перебування на війні. Після поранення, друзі повертаються на батьківщину. Дорогою Мартин гине та заповідає Лукашеві своє ім'я та свою аптеку у Львові. Знайомими читачеві будуть і розмови деяких героїв про необхідність коаліції проти агресивної політики Москви.

Шеперд Ричард «Неприродні випадки»

Розтин – це не лише препарування тіла людини, а й дотик до її особистості, найпотаємнішої сутності та секретів, які стають відомими лише після смерті. Кожен "розтин" – це історія, що ґрунтується на реальних подіях, містить підтверджені факти й вражає. Книга розповідає: Чим відрізняється робота патологоанатома й судмедексперта? Які ознаки дають підстави припускати, що людину було вбито? Яка частка успіху розслідування залежить від розтину?

Наталія Щерба «Чароділ»

*«Через напружене, тремке безголосе небо
здавалося яскравим і виразним. Ні хмарки,
ні шелесту вітру – жодного звуку. Світ
завмер, став примарним...»*

Для шанувальників жанру фентезі – перша і друга книга трилогії **«Чароділ»**.
Усі чародійні події розгортаються в серці таємничих карпатських гір.

1 кн. «Чародольський браслет». Головна героїня отримує від прабаби-відьми загадковий спадок – срібний браслет-ящірку. І зненацька дівчина опиняється у вирі боротьби могутніх магів за панування в Карпатах і повернення втраченого чарівного світу – Чародолу. Як хранителька магічного Золотого Вінця, вона проходить крізь смертельні небезпеки, протистоїть підступним чаклунам і вперто шукає шлях до містичного Чародолу, аби розкрити його глибинні таємниці.

2 кн. «Чародольський Князь». Удосконаливши чарівничі знання головна героїня під новим магічним ім'ям потрапляє до складу карпатської експедиції, щоб відшукати Двері в Скелі, які відкривають шлях до Чародольських земель. Отримавши від Великого Мольфара Ключ від таємного проходу, вона змушена зробити вибір: чи залишитись у рідних Карпатах, де на її життя зазіхають могутні чарівники, чи зачинивши за собою Двері в Скелі, податись у незвідані простори Чародолу. Що обере героїня – читайте у другій частині трилогії «Чароділ».

